

- obligarea Comisiei Europene să plătească reclamantei suma de 89 933,16 euro cu titlu de reparare a prejudiciului patrimonial și a prejudiciului adus reputației profesionale, suferite de reclamantă ca urmare a abuzului de putere și a încălcării secretului profesional din partea Comisiei, împreună cu dobânzile compensatorii care curg de la data de 14 iunie 2012 până la data pronunțării hotărârii în prezenta cauză și cu dobânzi moratorii care curg de la data pronunțării hotărârii în prezentul litigiu până la plata completă a sumelor datorate, și
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată suportate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamanta cumulează două acțiuni.

În primul rând, o acțiune introdusă în temeiul articolului 272 TFUE, în angajarea răspunderii Comisiei în baza contractului nr. FP7 224297 pentru executarea contractului denumit „Multi-level patient — specific artery and arterogenesis model for outcome prediction, decision support treatment, and virtual hand-on training (ARTreat)”. Reclamanta susține între altele că deși și-a executat pe deplin și corect propriile obligații contractuale, Comisia, fără a avea dreptul și cu încălcarea contractului menționat precum și a principiilor încrederii legitime și proporționalității, a suspendat plata în favoarea reclamantei.

În al doilea rând, o acțiune în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE, în răspunderea extracontractuală a Comisiei. Reclamanta susține, printre altele, că, prin comportamentul său ilicit, Comisia a adus un prejudiciu reputației profesionale a reclamantei.

Acțiune introdusă la 20 februarie 2013 — Whirlpool Europe/Comisia

(Cauza T-118/13)

(2013/C 141/39)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Whirlpool Europe BV (Breda, Țările de Jos) (reprezentanți: F. Wijckmans și H. Burez, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Comisiei din 25 iulie 2012 privind ajutorul de stat acordat de Franța în favoarea întreprinderii FagorBrandt (ajutorul de stat 23839 nr. C 44/2007);

- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Reclamanta solicită anularea Deciziei Comisiei din 25 iulie 2012 privind ajutorul de stat acordat de Franța în favoarea întreprinderii FagorBrandt (ajutorul de stat 23839 nr. C 44/2007)

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe încălcarea de către decizie a articolului 107 alineatul (3) litera (c) TFUE și a Liniilor directe privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate. În opinia reclamantei, cuprinsul deciziei este incorect din punct de vedere juridic întrucât nu sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile (cumulative) din liniile directe susmenționate sau, în orice caz, Comisia nu a stabilit corespunzător cerințelor legale că fiecare dintre aceste condiții este îndeplinită. Argumentele invocate în susținerea acestui motiv se referă la neîndeplinirea (i) obligației de a examina una sau mai multe dintre condițiile din liniile directe susmenționate, valabile la data deciziei, (ii) condiției „prima și ultima dată”, (iii) condiției ca ajutorul pentru restructurare să nu servească la menținerea în viață a întreprinderilor în mod artificial, (iv) condiției stabilirii ajutoarelor ilegale anterioare, (v) condiției ca beneficiarul ajutorului să fie o întreprindere în dificultate, (vi) condiției ca beneficiarul ajutorului să nu fie o întreprindere nou creată, (vii) condiției ca beneficiarul ajutorului să restabilească viabilitatea pe termen lung a întreprinderii, (viii) condiției impunerii de măsuri compensatorii în scopul prevenirii denaturărilor de concurență rezultate din ajutorul de restructurare și (ix) condiției ca ajutorul să fie limitat la minimum și ca grupul de întreprinderi să facă o contribuție reală (care nu conține ajutor).
2. Al doilea motiv întemeiat pe încălcarea de către decizia atacată a obligației de motivare stabilită la articolul 296 TFUE, în ceea ce privește câteva aspecte. Reclamanta susține în particular că decizia nu încalcă obligația de motivare în legătură cu (i) condiția impunerii de măsuri compensatorii în scopul prevenirii denaturărilor de concurență rezultate din ajutorul de restructurare și cu (ii) obligația de rambursare a ajutorului ilegal anterior.

Acțiune introdusă la 4 martie 2013 — Alpiq RomIndustries și Alpiq RomEnergie/Comisia

(Cauza T-129/13)

(2013/C 141/40)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Alpiq RomIndustries Srl (București, România) și Alpiq RomEnergie Srl (București) (reprezentanți: H. Wollmann și F. Urlesberger, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea, în conformitate cu articolul 264 TFUE, a Deciziei Comisiei Europene C(2012) 2542 final din 25 aprilie 2012 (SA.33451, 2012/C, ex 2012/NN), în măsura în care aceasta le privește pe reclamante;
- obligarea Comisiei, conform articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă în esență necompetența Comisiei. În opinia reclamantelor, pretinsul ajutor de stat nu intră în domeniul de aplicare temporal al articolelor 107 și 108 TFUE. Conform anexei V la Actul de aderare al României, Comisia este competentă să verifice măsurile de ajutor care au fost adoptate înainte de data aderării României numai atunci când aceste măsuri au continuat să se aplice după data aderării. În această privință, reclamantele susțin, printre altele, că obligațiile Hidroelectrica față de preținșii beneficiari au fost deja stabilite într-un mod atât de clar în contractele de furnizare a energiei electrice încheiate înainte de aderare încât era exclusă o extindere ulterioară a obligației de furnizare a Hidroelectrica care ar fi putut să conducă la acordarea unui avantaj suplimentar.

Acțiune introdusă la 1 martie 2013 — Lardini/OAPI (reprezentarea unei flori)

(Cauza T-131/13)

(2013/C 141/41)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Lardini Srl (Filottrano, Italia) (reprezentanți: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi și N. Parrotta, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI (mărci, desene și modele industriale) din 13 decembrie 2012, pronunțată în cauza R 2578/2011-1 și
- obligarea OAPI la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor efectuate în cadrul procedurii căii de atac R 2578/2011-1.

Motivele și principalele argumente

Marca comunitară vizată: marca de poziție care constă într-o floare pentru produse din clasa 25

Decizia examinatorului: respinge cererea

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 2 martie 2013 — Evonik Oil Additives/OAPI — BRB International (VISCOTECH)

(Cauza T-138/13)

(2013/C 141/42)

Limba în care a fost formulată acțiunea: germana

Părțile

Reclamantă: Evonik Oil Additives GmbH (Darmstadt, Germania) (reprezentant: J. Albrecht, avocat)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte din procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: BRB International BV (Ittervoort, Țările de Jos)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei R 907/2012-5 a Camerei a cincea de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 19 decembrie 2012;

- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: BRB International BV

Marca comunitară vizată: marca verbală „VISCOTECH” pentru produse din clasele 1 și 4

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: mărcile verbale naționale și internaționale „VISCOPLEX” pentru produse din clasele 1 și 4

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția

Decizia camerei de recurs: admite calea de atac și respinge opoziția

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009.